

Méltón folytattuk

(A Görgei200 vetélkedő kapcsán)

Az idén torlódtak az évfordulók. Így aztán megtornáztathattuk agysejtjeinket a Magyar Hadihajózás megalakulásának: a „Hadigözös Mészáros” vízrebocsátásának 170. évfordulója és Görgey Artúr az „*Utolsó Nagy Magyar Hadvezér*” születésének 200. évfordulója tiszteletére is. Azért írtam y-al, mert a toporci anyakönyvben is így lett bejegyezve. Csak a reformkor forradalmi lendületében csinált belőle i-t, mint Jókai is. (Ezt már a felkészítés során tanultuk!)

A Magyar Honvédség a hadrendjének része az 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezred, valamint a Görgei Artúr Vegyvédelmi Információs Központ is. A felkészítésen megtudtuk, hogy Görgei Artúr 1845-1848 között a prágai Károly Egyetemen vegyész tudóssá képezte magát. Így mindkét jubileum kapcsán felkészült szellemi és logisztikai háttérrel sorakoztatott fel a Budapesti Nyugállományúak Klubja, az évek óta nagy érdeklődéssel várt május-júniusi vetélkedőjének színvonalas megrendezésére. A hagyományoknak megfelelően a vetélkedőket néhány felkészítő előadás és egy kiállítás előzte meg a Stefánia Palota Café Galériájában. A Klub 30 tagozatából általában 8-10 indít csapatot, ezért a Híradó Tagozat elnöke, Soós Tamás nyá. alezredes Úr, már a részvételt is eredménynek vallja. Nekünk, néhány elvetemültnek azonban más az ars poétikánk: „Ha már nekiveselkedtünk, akkor **nyerjük meg!** Persze bármilyen érem is büszkeséggel fog eltölteni bennünket.”

A hadihajós vetélkedő május 30-án került megrendezésre, melyet ádáz küzdelemben, mi négyen híradók nyertünk, 3 ponttal a 400-ból megelőzve az ezüstérmeseket. Nagy volt az öröm, melyet csak az általános meglepetés szárnyalt túl. „Akkor az idej terv teljesítve, hátra lehet dőlni.” - mondták a kishitűek és elmentek nyaralni. Nem, és a két 73 éves „újonc” bevonásával megfiatalított csapatunk kiadta az új jelszót: „Név kötelez! Görgei altábornagy Úrból is készültünk lealább annyit, mint a „Lajtából. Érmes kell szereznünk!” Örömmel és büszkén jelenthetem, hogy sikerült: ismét az **ARANY**. 1 pont előnnyel a 83-ból, tehát igen csak húzós volt. „felkészülést tartani” – (megjegyzem a flottillás vetélkedő előtt is így történt!),

Többen kérdezték, hogyan sikerülhetett?

Az arany csak az azonos körülményeknek volt köszönhető. Most is a döntő előtti napon elbusoztam, a világyáró 133E-vel a belvárosból Budafokra Kecskeméti András csapattársamhoz, „felkészülést tartani” – (a flottillás vetélkedő előtt is így történt!), majd a verseny déli-élejtjén a „9 sorban-6 szál” hajamból ugyanaz a fodrász kreált sérót. Ing, farmer, cipő, zokni szemüveg ... azonos volt, mint egy hete. A verseny ismét a Stefánia Palota Báró Atzél Béla termében volt. Ja, és egy héttel hosszabban készülhettünk igen keményen. Ennyi kellett az újabb győzelemhez. Meg három igen színvonalas felkészítő előadáson és egy konzultáción a csak megjelenés helyett nyitott füllel, villám kézzel, gyöngybetűkkel jegyzetelni. Az első előadás, melyet **Szabó Béla nyá.mk. alezredes Úr**, a rendező Klub titkára tartott Görgei Artúr igen hosszú, 98 éves életútját elemezte végig. Kiemelve: a szabadságharcban betöltött sordöntő szerepét, a Tavaszi Hadjáratban megcsillanó hadvezéri zsenialitását és Kossuth Lajos Vidini Levelében leírt rágalmainak hatását élete végső kétharmadára. Ezt követte egy hét múlva **Szabóné dr. Szalánczi Erika egyetemi adjunktus** (klubtitkár Úr felesége) számítógéppel segített előadása, „Görgei a művészetekben” témakörben. Innen tudhattuk meg, hogy a magyar irodalomban a legtöbben a valós történeti ismeretek hiányában kritika nélkül átvették Kossuth hazugságait. Sorra készültek Görgeit hazaárulónak, nemzetgyalázónak kikiáltott, hamis versek, drámák, regények és filmek.

A legnagyobb problémát azonban az okozta, hogy ezen téveszmék kerültek be a tankönyvekbe, még az érettségi tételekbe is. Legalább öt generációnak azt a „**Nagy Nemzeti Blöfföt**” sulykolták a tudatába: „Görgei áruló volt, ha nem teszi le a fegyvert Világosnál, akkor 1849-ben kivívhattuk volna az oly régen óhajtott nemzeti függetlenségünket.” Csak az utóbbi évti-

zedekben jelenhettek meg a tényeket feltáró publikációk. Még évtizedeknek kell eltelnie, míg az igazság belekerül a tankönyvek és akár egy évszázadnak is, míg ez tudatosuk a magyar nép soraiban. A „Kossuthi-kiátkozás” sötét árnyékot vetett a többi művészetre is. Az első szobor csak 1935-ben készült a tábornok úrról és csak 1998-ban lehetett újra állítani. Festmény is csak egy készült és érmet is csak 2018-ban adtak ki, születése 200. évfordulójára. Még jó, hogy a szabadságharc alatt volt egy termékeny tábori festője: Than Mór, így a csatákról, a honvédek életéről több kép is készülhetett, melyeket nem lehetett elrejtetni a közönség elől. A harmadik előadás ismét **Szabó Béla klubtitkár** Úr tartotta a 1848/49-es forradalom és szabadságharc előzményeiről, részletes lefolyásáról és következményeiről benne Görgei szerepéről.

Május 23-án a megszokott helyen, a Stefánia Palota Café Galériájában megnyílt az előadások anyagából egy 21 tablót és néhány tárlót magába foglaló kiállítás, és akinek ez, valamint a megkapott irodalom áttanulmányozása után is maradt kérdése, eljöhett a május 29-i konzultációra is. Ezen természetesen, mind a 9 induló csapatot képviselte valaki. Tőlünk mind a négyen ott voltunk, hiszen az ügyes diák mindig a mások kérdéseiből tanulja a legtöbbet. Ekkor éreztük először, hogy nagy csata várható, a többiek is nagyon készülnek. Megtudtuk, hogy minden előadásból lesz esszé és totó, utóbbi 10+1 pontért. Előbbiben lesznek felsorolást igénylő válaszok is. Nekem, aki 20 évet oktattam az egyetem és 22 évet tanítottam a közoktatásban ennyi elegendő is volt, hiszen a 42 év alatt több száz dolgozatot írtam. Mivel az ismertett szabályok csak minden kézzel írott saját jegyzet használatát engedélyezték, felosztottuk a három előadás anyagát a csapat tagja között és mindenki részletes, jól strukturált, színes jegyzetet készített. Én pedig kitaláltam, hogy mely témákban képzelhető felsorolás és ebből listákat készítem. Ennyi kellett a győzelemhez. Minden felsorolásunk tökéletesre sikeredett. Ott vesztettünk pontot, ahol egy-egy egyszerű, logikus kérdésre azt hittük, hogy valami csel van mögötte és túlbonyolítottuk a választ. Ami így, nem csak helytelen lett, de még az időt is elrabolta a következő feladatoktól.

A vetélkedő

Szinte már csak azt nem mondtam el, hogy június 7-én délután került sor a vetélkedőre. A 3 esszé sorozat, valamint a 3 totó valóban csak ez előadások és a kiállítás anyagából lett összeállítva. Nekünk, a totók annyira mentek, hogy általában utána sem kellett néznünk a helyes válaszoknak, tehát bőségesen volt rá idő. Az esszé már szubjektívebb műfaj, néhol l'art pour l'art villogtunk egymás előtt, hogy még ezt is írj be, meg azt is! Több esetben a papírlap hátulján folytattuk az „értekezést”, egy korrekt mondat helyett. (Ez úton kérek elnézést a T. Zsúritól, magam és csapattársaim nevében a felesleges „locsogásokért”.)

Szabó Béla klubtitkár Úr jó előadásokat tartott, látványos kiállítást rendezett, ezek anyagából színvonalas kérdés sorokat állított össze, majd rutinosan levezette a vetélkedőt. Nagyon köszönjük Neki, hogy több hónapos korrekt, precíz, történetileg is értékes munkájának gyümölcsét learathattuk. A babérokat hazavihettük.

A Budapesti Nyugállományúak Klubja díszoklevele és nívós természettudományos könyvcsomagja mellett, az MH Görgei Artúr Vegyvédelmi Információs Központ parancsnoka, **Csuka József alezredes** (2018 ősze óta már ezredes) Úr is díszoklevéllel és a 200. évfordulóra megjelent „Görgei Artúr válogatott írási” című remek könyvvel értékelte munkánkat. Budapest, 2018. június 7.

Dr. Horváth László Ferenc
a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület alelnöke

A győztes csapat és a MH GAVIK képviselői
(Laci bácsi lelkesen fáradt)

A MH GAVIK által adományozott oklevél